

af disse Beløb foreslaar Højre at nægte i alt et Beløb af 216,844 Kr. 83 Dre, Venstre og de moderate foreslaa at nægte 482,844 Kr. 83 Dre, og jeg som Repræsentant for mit Parti har tilladt mig at foreslaa en Nedsættelse af 877,632 Kr. 98 Dre. Angive vi det procentvis, stiller det sig saaledes: Højre foreslaar en Nægtelse af knap 2 pCt., Venstre og de moderate en Nedsættelse af omtrent 4 pCt., 4 1/5 pCt., medens jeg foreslaar en Nedsættelse af ca. 10 pCt. Men naar jeg kommer til dette. Tal af 10 pCt. maa jeg dog tilføje, at jeg til 3dje Behandling agter at stille Forslag om en yderligere Nedsættelse til et Beløb af 310,000 Kr., vedrørende de 2 Poster K og F. Det vil deraf ses, at det fra vor Side er et overordentlig stort Tilbud, der er blevet gjort til Krigsministeriet. Naar vi ikke foreslaa en større Nedsættelse end 10 pCt., hidrører det til Dels fra, at det er saa overordentlig vanskeligt at skære bort i dette Budget. Paa de store Poster — jeg skal nævne nogle saadanne som Lønninger, der andrage uhyre store Beløb, Naturalforplejning, Sygevæsen, Beklædning, Indkvartering og Hestehold — er det ganske overordentlig vanskeligt at foretage Beskæringer. Derfor have vi som sagt maattet nøjes med at indskrænke os til at foreslaa en Nedsættelse paa kun 10 pCt., men jeg vil da sige det samme, som jeg sagde, da Marine-ministeriets Budget var til Behandling, at vi føle os ikke bundne hertil ad Aare, men forbeholde os vor Stilling i den Henseende. Paa § 26 er det saaledes, at man der bedre kan foreslaa Nedsættelser end omme paa § 22. Paa § 22 forlanger den højtærede Minister 10 1/2 Mill., og jeg mener, at naar man er naaet til Ende med det, kan man gerne lufte Bogen i og behøjer ikke at se paa § 26. Der er ingen som helst Grund til at opføre noget som helst ekstra paa § 26, og derfor har det ogsaa været mit Princip, at hvad der fandtes der, vilde jeg aller helst have slaaget en Streg over. Det har jeg alligevel ikke gjort, jeg er gaaet med til at bevilge 8,000 Kr. til Badstuer i Sølvgaardens Kaserne, og det har jeg gjort for Soldaternes Skuld, fordi Forholdet er højt og uheldigt. Folkene maa nu staa og vadsse sig nede i Gaarden, og jeg vil ikke have paa min Samvittighed, at de skulle staa der og forskule sig; jeg er derfor gaaet med til denne Bevilling. Jeg er ligeledes gaaet med til at bevilge 20,000 Kr. til Munderingslager. Det er ogsaa af Hensyn til de menige Soldater. Jeg ønsker, at de skulle have Klæder paa Kroppen og ikke lide under Manglen deraf. Og endvidere er jeg gaaet med til at bevilge 555,000 Kr. til Kaserne, men det hidrører

fra Loven af 15de Marts, saa jeg bærer ikke Ansvaret for, at dette Beløb er kommet ind paa Finansloven. Naar man vil se Krigsministeriets Budgetter efter for en Aarrække, vil man lægge Mærke til, at der er en stadig Stigen. Hvis man f. Eks. vil tage Budgettet for 20 Aar siden, 1876—77, er dette Budget kun 8,6 Millioner, medens vi i Aar ere oppe paa 11,6 Millioner, det vil altsaa sige 2,9 Millioner mere, og altsaa i 20 Aar en Stigning af omtrent 3 Millioner. Jeg vilde ønske, man kunde sige det samme om andre Forhold her i Landet. Se vi paa vort Erhvervsliv, kunne vi ikke der paavise en saadan Stigning. Vi maa tværtimod indrømme, at vi have haft en sørgelig Nedgang paa omtrent alle Omraader. Vort Landbrug er gaaet tilbage, i hvert Tilfælde i Indtægt, vor Svineavl er gaaet tilbage i Indtægt, kort sagt, alle vore Næringsveje, alle vore Erhvervsfelter flyde ikke saa rigeligt som den Gang. Det eneste, som gaar op, som ufravigeligt gaar op fra Aar til Aar, ere vore Krigsudgifter, og de ere i Løbet af 20 Aar stegne med 34 pCt. Er denne Stigning nu foregaaet med det danske Folks Billigelse? Nej, det er den ikke, den er foregaaet mod Protest fra Folket, ja, jeg kan sige, den er foregaaet med det danske Folks Forbandelse. Men den er foregaaet alligevel. Den er ikke foregaaet pludselig i voldsomme Spring, men den er foregaaet lidt efter lidt. Fremgangsmaaden har været den fra Krigsbestyrelsens Side at liste sig frem, at sige sig langsomt opad, det ene Aar efter det andet, men stadig opad, stadig større og større Udgifter, og derved ere vi komne til dette Enderesultat, at vi i 20 Aar ere gaaede 34 pCt. til Vejrs. I disse 20 Aar har Venstre siddet eller i hvert Tilfælde for det meste siddet som Flertal, og Venstres Opgave har jo været at passe paa dette Budget, at holde det nede, at knibe og at skære bort, saa vidt det var muligt, men trods al Paapasseligbed fra Venstres Side har Krigsbestyrelsen været meget klogere. Trafikken har været den, at Venstre har pruttet og tinget og nægtet hist og her, men Krigsbestyrelsen har været som en dreven Krømmer, der sætter en høj Pris paa sine Varer, langt højere, end han egentlig vil have for dem, saa at der er noget at slaa af paa, og saaledes, at naar det er lykkedes Venstre at skære lidt af hist og her, har man — det er jeg overbevist om — bag efter oppe i Krigsbestyrelsens Kontorer taget sig et lunt Grin, naar man har set Budgettet og set, at de have reddet, hvad de vilde redde og mere til. Som et Eksempel paa, hvorledes Krigsbestyrelsen har forstaaet at